

37. Het einde van Mozes' leven

Het einde van Mozes' leven kwam steeds dichterbij. Mozes had zo gehoopt zelf het volk naar het beloofde land te mogen brengen. Wat wilde Hij graag dat mooie land zien. Maar God had gezegd dat hij er niet meer om vragen mocht. Hij was eens heel erg ongehoorzaam geweest, en God had hem toen gezegd dat hij niet het beloofde land in mocht.

Mozes moest Jozua als zijn opvolger aanwijzen en afscheid nemen van het volk. Nog één keer mocht hij vertellen hoe lief God hen had, en dat ze nu echt het beloofde land in mochten gaan. Ze zouden het heel goed hebben, met genoeg te eten en drinken. Maar als ze God niet meer zouden gehoorzamen, moesten ze weer uit het mooie land. Daarna klom Mozes een berg op. Iedereen keek hem na. Hoger en hoger ging hij, tot ze hem niet meer konden zien. Op de berg mocht Mozes nog iets moois beleven voordat hij stierf. God liet hem, als in een droom, het hele land Kanaän zien. Hij mocht er niet in, maar het wel zien. Hierna kon hij rustig sterven. Hij zou 'slapen' totdat de beloofde Messias (Jezus) zou komen. Die zou hem wakker maken, en dan zou hij wel het mooie land in mogen. God liet Mozes door engelen begraven. Veel Israëlieten gingen Mozes zoeken, maar niemand kon hem vinden. Zo zorgde God ervoor dat de mensen niet steeds naar het graf van Mozes konden gaan.

Het volk maakte zich klaar om het beloofde land in te gaan, met Jozua als hun leider. De eerste stad die zij moesten veroveren, was Jericho. Jozua stuurde er twee mannen op uit om te kijken hoe sterk de stad was. Ze zagen dat die een heel dikke muur had; en een grote sterke poort zorgde ervoor dat niemand zomaar de stad in of uit kon. De twee spionnen waren niet bang. Ze wisten dat God hen zou helpen. Toen ze alles hadden gezien, was het al laat, zodat de poorten gesloten waren. Op de muur woonden vaak mensen die een kamer hadden voor reizigers. In zo'n huis woonde Rachab; een vrouw die de mensen in de stad niet zo netjes vonden. Daar zouden de spionnen veilig kunnen slapen. De koning van de stad had de vreemdelingen gezien, en wist meteen wie ze waren. Hij was bang; wat kwamen die mannen hier doen? Hij stuurde meteen soldaten naar Rachab om hen gevangen te nemen. Komen de spionnen in de gevangenis? Dat lees je de volgende keer.